

рекомендації, спрямовані на удосконалення чинної нормативно-правової бази та правозастосовної практики.

Отже, такі підходи сприятимуть підготовці вітчизняних спеціалістів, конкурентоспроможних на світових ринках праці. Реалізація цих пропозицій сприятиме подальшому розвитку та якісному вдосконаленню системи охорони і захисту прав інтелектуальної власності в Україні, прискоренню економічного розвитку та підвищенню міжнародного іміджу нашої держави.

Література

1. Конституція України (зі змінами і доп.). – К.: Атіка, 2014. – 64 с.
2. Цивільний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та доп. Станом на 10 вересня 2013 р.: (ОФІЦ. ТЕКСТ). – К.: ПАЛИВОДА А. В., 2013. – 380 с.
3. Мельник О. Особисті немайнові права на об'єкти інтелектуальної власності: деякі питання / О. Мельник // Право України. – 2011. – № 7. – С. 27-28.

УДК 004.738.5:338.6:658.64(477)(043.2)

Журавель Т. С., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕЛЕКТРОННОЇ ТОРГІВЛІ

Українське законодавство не визначає такого поняття, як «електронна торгівля», разом із тим, Закон України «Про захист прав споживачів» дозволяє суб'єктам торговельної діяльності укладати договори на відстані, а також поза торговельним або офісним приміщенням за допомогою засобів дистанційного зв'язку, і тим самим вводить електронну торгівлю, а також торгівлю через Інтернет до правового поля України.

Цивільним кодексом України питання торгівлі на відстані, в тому числі і електронної торгівлі, не регулюються, що є суттєвим недоліком українського законодавства. Разом із тим, Закон «Про захист прав споживачів» тільки повідомляє суб'єктів господарювання про можливість продажу на території України товарів за допомогою електронної торгівлі і не встановлює правил такої торгівлі.

В даний час електронна торгівля в Україні регулюється наказом Міністерства економіки України від 19.04.2007 № 103 «Про затвердження Правил продажу товарів на замовлення та поза торговельними або офісними

приміщеннями» [3]. Ці Правила визначають відносини між споживачем і суб'єктом господарювання продавцем товарів на замовлення та поза торговельними або офісними приміщеннями на підставі договору купівлі-продажу, укладеного на відстані чи поза торговельними або офісними приміщеннями, в тому числі і торгівлю через Інтернет, а також регламентують вимоги в дотриманні прав споживачів щодо належної якості, безпеки і належного торговельного обслуговування. Правила поширюються на суб'єктів господарювання сфери торгівлі незалежно від форм власності, які зареєстровані в установленому порядку.

У разі реалізації товарів за договором на відстані продавець повинен надати споживачеві інформацію про: найменування продавця, його місцезнаходження та порядок прийняття претензії; основні характеристики товару; ціну, включаючи плату за доставку, та умови оплати; гарантійні зобов'язання та інші послуги, пов'язані з утриманням чи ремонтом товару; інші умови поставки або виконання договору; вартість телекомунікаційних послуг, якщо вона відрізняється від граничного тарифу; період прийняття пропозицій; порядок розірвання договору [3].

У разі ненадання такої інформації суб'єкт господарювання несе відповідальність згідно із законодавством. Факт надання інформації повинен бути підтверджений письмово або за допомогою електронного повідомлення. Доставка замовлень проводиться в узгоджений зі споживачем час. Форма і порядок оплати за товари, що придбаваються, визначаються за погодженням між споживачем і суб'єктом господарювання.

При оплаті замовлення, що прийняте за допомогою засобів дистанційного зв'язку, споживачу видається перший примірник бланка замовлення з відміткою про оплату та дату виконання замовлення, яка завіряється штампом/печаткою і підписом уповноваженої особи суб'єкта господарювання. На товари споживачу видається розрахунковий документ.

При передачі споживачу замовлення уповноважена особа суб'єкта господарювання забезпечує перевірку відповідності товарів виконаному замовленню. На двох примірниках бланків замовлення споживач своїм підписом підтверджує отримання замовлення та сплату грошей. При доставці прийнятого за допомогою засобів дистанційного зв'язку замовлення на непродуктові товари, на які нормативними документами встановлено гарантійні строки, споживачу передається технічний паспорт чи інший документ, що його замінює.

Якщо уважно проаналізувати вказані вище Правила, то можна зробити висновок, що вони не дають відповідь на всі питання, які стосуються здійснення торгівлі за допомогою засобів дистанційного зв'язку. Так, Правила встановлюють обов'язок Інтернет-магазинів укладати договір

купівлі-продажу зі споживачами, але про форму такого договору в Правилах нічого не сказано.

Стаття 639 Цивільного кодексу України встановлює, що договір може бути укладений у будь-якій формі, якщо вимоги щодо форми договору не встановлені законом [1]. Разом із тим, Закон України «Про захист прав споживачів» зобов'язує продавців і покупців, що здійснюють купівлю-продаж товарів за допомогою електронного зв'язку, укладати договір [2]. На даний час більшість Інтернет-магазинів договір купівлі продажу товару укладають за допомогою так званих «корзин», що не суперечить вказаним вище Правилам. Стаття 638 Цивільного кодексу України встановлює, що договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору [1].

Щоб виконати вимоги Цивільного кодексу та Закону України «Про захист прав споживачів» щодо порядку укладання договору купівлі-продажу, потрібно окрім пропозиції щодо укладання договору, яка надходить від Інтернет-магазину, отримати відповідь про прийняття пропозиції від покупця. Ця відповідь повинна бути повною і безумовною. Тобто покупець повністю погоджується з істотними умовами договору купівлі-продажу, а також ознайомлений з Правилами продажу товарів на замовлення і згоден з ними.

Якщо Інтернет-магазини здійснюють продаж товарів через «Корзину», то після заповнення сторінок, на яких покупець погоджується з істотними умовами договору, умовами поставки та оплати товару, необхідно доповнити «корзину» сторінкою, на якій повинен бути розміщений текст договору купівлі-продажу конкретного товару.

Таким чином, електронна торгівля – це фінансові операції та правочини, які здійснюються з допомогою мережі Інтернет та приватних мереж зв'язку, в ході яких здійснюється купівля продаж товарів та послуг, а також перекази грошових коштів. Відносини, які виникають з приводу електронної торгівлі, потребують подальших доповнень і закріплення в законодавчих актах.

Література

1. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40. – Ст. 356.

2. Про захист прав споживачів: Закон України від 12 травня 1991 р. // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 30. – Ст. 379.

3. Про затвердження Правил продажу товарів на замовлення та поза торговельними або офісними приміщеннями: наказ Міністерства економіки України від 19.04.2007 № 103 // Офіційний вісник України. – 2007. – № 80. – Ст. 2982.